

11 Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa

Fakt czy fikcja?

Kiedy przeczytasz tę ulotkę, będziesz znać odpowiedzi na te pytania:

1. Czy możemy być pewni, że Jezus umarł na krzyżu?
2. Jak Biblia udowadnia zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa?
3. Gdzie jest Jezus teraz?
4. Czy Bóg może dać mi nieśmiertelne ciało takie jak Jezusa?

1. Czy możemy być pewni, że Jezus umarł na krzyżu?

Nie ma wątpliwości, że Jezus Chrystus umarł. Okrutni rzymscy żołnierze, specjaliści od zabijania, widząc ciało, poznawali, czy jest martwe. Żołnierze pełniący służbę przy ukrzyżowaniu „podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł”. Żeby podwójnie się upewnić, „jeden z żołnierzy włócznią przebił mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda” (Ewangelia Jana 19,33-34). Tak, Jezus umarł. Oddajmy ostatnie słowo apostołowi Pawłowi: „Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy” (1 List do Koryntian 15,3).

2. Jak Biblia udowadnia zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa?

Tak jak nie ma wątpliwości, że Jezus umarł, tak też nie ma wątpliwości, że Bóg wskrzesił go z martwych. Spójrz na świadków zmartwychwstania Chrystusa. Są oni tym bardziej wiarygodni, że żadne z nich nie spodziewało się jego zmartwychwstania. Wszyscy oni byli tym zdumieni.

Jezus mówił im, żeby się tego spodziewali, ale oni nie zrozumieli jego słów. W końcu przecież nikt przed Jezusem nie został wzbudzony z martwych do życia wiecznego.

Nastąpiło wiele wydarzeń, zanim apostołowie (jego najbliżsi przyjaciele) dali się przekonać.

a) Martwe ciało Jezusa zostało złożone w grobie. Wierne kobiety widziały ciało i wiedziały, że Jezus nie żyje. Kiedy wróciły później, ciała Jezusa już nie było! Pojawili się dwaj aniołowie ze wspianą nowiną: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tutaj; zmartwychwstał”. Przypomnieli kobietom, że Jezus mówił, że „musi być [...] ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Ewangelia Łukasza 24,5-7).

Nagle przyszło olśnienie. Kobiety przypomniały sobie jego słowa i wreszcie zrozumiały je. Wróciły i „oznajmiły to wszystko jedenastu i wszystkim pozostałym” (w. 9). Jaka była ich reakcja? „Słowa te wydały im się czczą gadaniną i nie dali im wiary” (Ewangelia Łukasza 24,11). Czyż ich odpowiedź nie brzmi wiarygodnie? Z pewnością nie oczekiwali zmartwychwstania Jezusa.

b) Piotr pobiegł do grobu. Nigdzie nie było widać Jezusa! Czyżby jego zmartwychwstanie miało być prawdą?

c) Tego samego dnia dwaj inni uczniowie szli do Emaus. Przyłączył się do nich zmartwychwstały Jezus. Nie rozpoznawszy go, rozmawiali o ukrzyżowaniu Jezusa, mówiąc: „A myśmy się spodziewali, że on właśnie miał wyzwolić Izraela” (w. 21). Przecież teraz to już było niemożliwe? Jezus przypomniał im, co przepowiadali prorocy, pytając: „Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, by wejść do swojej chwały?” (BW).

„Wtedy oczy im się otworzyły i poznali go” (w. 31). Jezus zniknął, a oni pobiegli znaleźć jedenastu apostołów, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi” (w. 34).

d) Jezus stanął pomiędzy apostołami, mówiąc: „Pokój wam”. Czy przywitali go? Ależ nie! „Zatrwożonym i wylekłym zdawało się, że widzą ducha”. Ale zmartwychwstały Chrystus nie był duchem. Jezus powiedział: „Popatrzcie na moje ręce i nogi: to ja jestem. Dotknijcie się mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że ja mam” (ww. 36-39).

Jedząc w ich obecności, przypomniał im: „Jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać” (w. 46 BW).

Czy apostołowie byli wreszcie przekonani co do zmartwychwstania Jezusa? Tak, łącznie z „wątpiącym” Tomaszem! „Oddali mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy” (w. 52; wszystkie cytaty z Ewangelii Łukasza 24).

e) Paweł mówi nam, że po swoim zmartwychwstaniu Jezus pojawił się Kefasowi (Piotrowi); dwunastu; ponad pięciuset braciom równocześnie; Jakubowi; wszystkim

apostołom; i jemu samemu (1 List do Koryntian 15,5-8). Naprawdę, Jezus „po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje” (Dzieje Apostolskie 1,3).

f) Istnieje jeden ostateczny, potężny dowód. Tylko fizyczne zmartwychwstanie Jezusa mogło zmienić apostołów. Przed jego śmiercią obawiali się o swoje życie. Smutne to, ale: „wszyscy uczniowie opuścili go i uciekli” (Ewangelia Mateusza 26,56).

Nigdy więcej! Teraz stali się nieustraszo- nymi kaznodziejami. Piotr śmiało mówił o Jezusie w dniu Pięćdziesiątnicy: „tego wy- ście rękami bezbożnych ukrzyżowali i zabili; ale Bóg go wzbudził [...] i Panem i Chrystu- sem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście” (Dzieje Apostolskie 2,23-24.36 BW).

Piotr uzdrowił chromego człowieka. Annaszowi, arcykapłanowi, Kajfaszowi i starszym powiedział, „że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka – którego ukrzyżo- waliście [...] ten człowiek stanął przed wami zdrowy” (Dzieje Apostolskie 4,10).

Apostołowie zobaczyli zmartwychwsta- łego Chrystusa. Nic nie mogło ich po- wstrzymać przed opowiadaniem o nim każ- demu! Tylko zmartwychwstanie Jezusa mo- gło spowodować taką głęboką zmianę, od bojaźliwości do tego, że stali się ludźmi nie- ustraszoanymi.

Najbardziej uderzającym dowodem zmartwychwstania Jezusa jest apostoł Pa- weł. Wcześniej „siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów pańskich” (Dzieje Apo- stolskie 9,1). Nic innego jak tylko ujrzanie zmartwychwstałego Chrystusa na drodze do Damaszku mogło spowodować taką dra- matyczną w nim zmianę. Paweł, prześla-

dowca chrześcijan, był teraz gotów dać się prześladować dla sprawy ewangelii.

Podsumujmy ten ustęp:

Jezus został zabity. Jego ciało zostało zło- żone w grobie. To samo ciało stało się znowu żywe. Było widziane i dotykane. Były nawet na nim ślady po gwoździach z krzyża. Jezus w stanie nieśmiertelności miał ciało i kości, i nie mógł umrzeć ponow- nie. Nie był duchem, ani nieśmiertelną du- szą.

3. Gdzie jest Jezus teraz?

Jezus jest w niebie. „Uniósł się w ich obec- ności w górę i obłok zabrał go im sprzed oczu”.

Dwaj aniołowie rzekli: „Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus [...] przyjdzie tak samo, jak wi- dzieliście go wstępującego do nieba” (Dzieje Apostolskie 1,9-11).

Jezus siedzi teraz po prawicy Boga (List do Hebrajczyków 10,12). Żyje na wieki wieków (Apokalipsa 1,18). Jest naszym pośredni- kiem i przedstawia nasze modlitwy na- szemu Niebiańskiemu Ojcu.

Wspaniałą wiadomością dla nas jest to, że nie pozostanie w niebie. Wróci na ziemię, żeby założyć Królestwo Boże i być Królem świata. Piotr mówi nam, że Bóg pošle „Chrystusa Jezusa, którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrze- czy, o czym od wieków mówił Bóg” (Dzieje Apostolskie 3,19-21 BW).

Paweł mówi nam, że kiedy Jezus przyjdzie, „przekształci nasze ciało poniżone, na po- dobne do swego chwalebne go ciała” (List do Filipian 3,21). Jezus posiada teraz nie- śmiertelne ciało. Będzie widzialnym Królem.

Wszyscy jego wierni święci (wyznawcy) będą posiadali nieśmiertelne ciała po tym, kiedy „otrzymają odpłatę przy zmartwych- wstaniu sprawiedliwych” (Ewangelia Łuka- sza 14,14).

Będą głosić słowo Boże śmiertelnym lu- dziom, żyjącym na ziemi. Biblia nazywa ten czas „królestwem Bożym”.

4. Czy Bóg może dać mi nieśmiertelne ciało takie jak Jezusa?

Tak, może i uczyni to, jeżeli będziesz trzy- mać Boga za słowo. A tak poważnie, Bóg proponuje ci życie wieczne, ale na Swoich warunkach. Jeżeli będziesz miłować Boga i zachowywać Jego przykazania, Jezus, kiedy powróci, z przyjemnością zmieni twoje śmiertelne ciało na swoje chwalebne, zmartwychwstałe ciało. Będziesz żyć i rzą- dzić z nim na ziemi na wieki.

Chętnie udzielimy dalszych informacji na temat naszej wspólnoty i naszej wiary. Prosimy o kontakt:

www.prawdybiblijne.com

Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV, 1989, chyba że zazna- czono inaczej (BW – Biblia Warszawska, 1975).